

לקח מהפרשה

"אלכה ואראנו בטרם אמות: (מ"ה כח")

הסיפורים אודות מסירות נפשם של יהודים לבורא עולם, מצביעים על הכוח האדיר הגלום בנשמתו של כל יהודי גם אם אינו תלמיד חכם מופלג או צדיק מפורסם. הסיפור שלפנינו לא סופר בפעם אחת. חציו בעיירה קלויזנבורג וחציו השני בנתניה... בספר 'לפיד האש' שכתב וערך הרב אהרן סורסקי, המתאר את הליכותיו בקודש של כ"ק הגאון הקדוש מקלויזנבורג זצ"ל, מסופר, שבשבת האחרונה לפני צאתם של אלפי יהודי קלויזנבורג לאושוויץ, נאספו כולם בבית הכנסת, והרבי סיפר על יהודי מתושבי המקום שפנה אליו בשאלה כדלהלן: היות ואנחנו בניו של מקום עומדים להיות מגורשים למחנות ההשמדה, פנה אלי שכני הגוי בהצעה נדיבה עד מאוד, ואמר שהוא מוכן להחביא את שלשת בנותי בביתו, ולשמור עליהן עד תום המלחמה. הרבי סיפר שיהודי זה שאל אותו האם מותר לו לעשות זאת. תשובת הרבי הייתה שכוון שמדובר בשלש בנות גדולות אפשר למסרן לגוי שהרי הן טעמו כבר את טעמה של דת יהודית והחשש שימירו את דתן ר"ל בביתו של הגוי אינו גדול.

לאחר מספר ימים המשיך הרבי חזר אלי היהודי והתנצל על כך שאינו מסוגל לקיים את ההוראה שקיבל. 'אם אמסור את הבנות לשכן הגוי לא אוכל למסור את נפשי בשלווה על קידוש ה' אמר היהודי הפשוט לרבי, וביקש ממנו מחילה על כך שאינו מציית לו. עד כאן חלקו הראשון של הסיפור שסיפר הרבי לפני היהודים בשבת האחרונה שלהם בקלויזנבורג לפני צאתם למחנה ההשמדה. החלק השני סופר על ידי הרבי בעצמו כששכן כבוד בעיר נתניה כבר אחרי המלחמה. האדמו"ר סיפר על סיעתא דשמיא מיוחדת שהייתה ליהודי זה שלא רק ששלוש בנותיו של אותו יהודי נצלו מציפורניהם של הרשעים הארורים, אלא גם הוא עצמו ניצל בניסי ניסים, זכה לעלות לארץ ישראל עם הבנות, ולהשיאן לתלמידי חכמים מופלגים. מרטיט...

(עלינו לשבח)

פינת ההלכה

מהלכות צום י' בטבת

- א: ביום חמישי הקרוב, יחול י' בטבת ואם לא יבוא משיח, צריך לצום. מפני שבו החל המצור על ירושלים.
ב: הצום מתחיל בעלות השחר ומסתיים בצאת הכוכבים.
ג: המעוניין לאכול לפני עלות השחר צריך להחליט על כך לפני שהולך לישון בלילה.
ד: במשך הצום אסור לאכול ולשתות, ומותר להתקלח (יש מחמירים) ולנעול נעלים.
ה: מטרת הצום היא לעשות תשובה מעברות שבין אדם לחברו שגרמו לחורבן, לכן אין לצאת בו לטיולים וכדומה.
ו: רצוי להרבות בקריאת תהילים, בלימוד תורה, ואהבת חינוס בין אדם לחברו במשך הצום.

חייבים בצום:

- א: כל אחד ואחת מעל גיל בר / בת מצווה שאינו סובל מבעיות רפואיות מיוחדות חייב לצום.
ב: גם חתן בתוך שבעת ימי חופתו חייב לצום.

פטורים מהצום:

- א: חולה (גם במחלה שאינה מסוכנת). שהרופא
ב: זקנים תשושים שהצום גורם להם צער גדול.
ג: נשים הרות מהחודש השלישי או אם סובלות מבחילות והקאות. (יש המחמירות כשמצב בריאותן מאפשר).
ד: נשים מניקות. (יש נשים שמצב בריאותן מאפשר לצום, שמחמירות בזה). מניקה, נקראת כל זמן שלא עברו עדיין עשרים וארבעה חודשים מלידה או הפלה, גם כשאינה מניקה בפועל. (ילקו"י)
ילדים שעדיין לא הגיעו לגיל בר מצווה פטורים, ואינם צריכים לצום אפילו חלק ממנו.
הפטורים מהצום יאכלו רק מאכלים רגילים ופשוטים, וימנעו מאכילת מעדנים, כדי להשתתף בצרת הציבור.

חכמת חיים: (מהספר שימחליה)

הלב וההיגיון הם שכנים שלעולם לא יהיו חברים.

"וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה היא..." (מז' יז)

לעיל (פסוק יב) כתוב: **ויכלכל** יוסף את אביו ואת אחיו, ולהלן (ני כא') כתוב: **'אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם'**, ואילו אצל המצרים כתוב: **'וינהלם בלחם' מה הסיבה לשינוי?** ההסבר לכך: בני ישראל לא ימכרו את נשמתם ותורתם בעד נזיד עדשים או אפילו עבור לחם בימי רעב. לכן אפשר רק **'לכלכלי אותם'**, אבל לא **'לנהלי'**. לעומת זאת, **עָשׂו** מכר את הבכורה בנזיד עדשים, וההולכים בדרכיו מוכנים תמיד למכור את מצפונם בעד פרוסת לחם, ובמיוחד בשנת רעבון, ובאמת יוסף ניהל אותם, שציווה עליהם למול וקיימו את דבריו. (אזנים לתורה)

הפרעה בויסות תחושתני / חלק א'

הפרעות התנהגות מצויות בכל כחה ברמה זו או אחרת. אצל ילדים מסוימים בעיות ההתנהגות חמורות כך שאינן מאפשרות להם הסתגלות תקינה בבית ובחברה. ישנן לכך כמה סיבות, אך במאמרים הבאים ברצוני להעלות למודעות סיבה שלא כל כך מודעים לה, העלולה לגרום להפרעות התנהגות,

הפרעה בויסות תחושתני

'ויסות תחושתני' הוא תהליך המתרחש במערכת העצבים ובמוח, וכולל קליטה ועיבוד של גירויים מהסביבה באמצעות החושים שלנו, ראייה, שמיעה, ריח, טעם, מגע, וכן מידע על שיווי משקל ותנועה. אצל חלק מהילדים תהליך זה משתבש, בשתי צורות. לחלק יש סף גירוי נמוך (הגירויים נחווים כחזקים יותר), ולחלק אחר 'סף גירוי גבוה' (הגירויים מורגשים בצורה חלשה יותר). ליקוי בויסות תחושתני הוא מולד, ולכן הסימפטומים יופיעו כבר בינקות. הסימפטומים הם בדרך כלל חריפים יותר בגיל צעיר וחלקם יחלשו או ייעלמו בגיל גבוה יותר. במה מתבטא הקושי של ילדים אלה? ועוד בע"ה בשבועות הבאים.
שבת שלום, שושנה.

סיפור לשבת

הטבעת בשליחות / דינה גוטליב

באחד מימי השבעה לזכרה של ריבקי הולצברג ז"ל, שנרצחה יחד עם בעלה על ידי הטרוריסטים במומבאי שבהודו, נכנסה לביתם של הרוזנברגים אישה צעירה. היא אמרה לגברת רוזנברג כי יש לה משהו עבורה ומסרה לה חבילה קטנה. הדבר עורר את סקרנותה של גבי רוזנברג. היא פתחה את החבילה ונדהמה לגלות טבעת יהלום ושמלת שבת של ריבקי, מהיפות שלה.
"איך הגיעו חפצים אלו לידידך?" שאלה גבי רוזנברג.
"הרשי לי לספר לך את סיפורי" השיבה בעדינות האישה הצעירה.
"טיילתי ברחבי הודו, ובמהלך הטיוול שם הסתבכתי עם החוק, ומצאתי את עצמי בבית כלא הודי. אינך יכולה לתאר לך איזה מקום נורא ופרימיטיבי היה המקום... הנחמה היחידה הייתה שבתני הסוהר שם אינם מאורגנים כהלכה, והאחראים מושחתים וניתנים לשיחוד. כך הצלחתי להימלט משם."
המקום הראשון אליו נמלטתי היה כמובן בית חב"ד. כל אחד יודע שלשם נמלטים כשזקוקים לעזרה.
ריבקי קיבלה אותי בסבר פנים יפות, האכילה אותי והדגישה שזה חיוני ודחוף שאעזוב את הודו מיד. אני ידעתי זאת, אך הייתי חרדה שמא יבדקו את דרכוני ויגלו שברחתי מהכלא.
ריבקי נתנה לי אחת משמלות השבת ואת טבעת היהלום שלה.
"אם מראך יהיה מכובד מאד, כמו של אישה נשואה הלבושה יפה עם טבעת יהלום על אצבעה, הם לא יבחנו אותך יתר על המידה. הם יניחו לך. אישה עם טבעת יהלום על אצבעה היא ממעמד אחר. היא אישה מכובדת. היא לא עבריינית, כזו שברחה מבית הסוהר. הם לא יטרידו אותך יתר על המידה."
"כפי שאת רואה, לקחתי את השמלה והטבעת, וכך יצאתי בשלום מהודו. עכשיו באתי לתת לך את השמלה והטבעת של ריבקי שהיא הילוותה לי."
אמה של ריבקי לקחה את החפצים של בתה האהובה. אחר כך היא אמרה לאישה הצעירה:
"לאחרונה פגשתי את ריבקי ושמתי לב שהיא לא עונדת את טבעתה. כששאלתי אותה בקשר לכך היא השיבה לי "זה בשליחות."
אכן שליחות ברוכה של אישה צדקת ומיוחדת !!

יהי זכרה וזכר בעלה ברוכים !